

هیأت امناء قبل از انقلاب اسلامی:

از سال ۱۳۴۰ یعنی قبل از تاسیس وزارت علوم و آموزش عالی زمزمه های هیأت امناء دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی به صورت ها و ترکیب های متفاوت و پراکنده به گوش می رسد. از جمله در سال ۱۳۳۹ در اساس نامه دانشگاه ملی سابق (شهید دکتر بهشتی) هیأت امناء به عنوان رکن اصلی دانشگاه به تصویب رسید. اما دانشگاه شیراز بر اساس قانون تاسیس دانشگاه مصوب سال ۱۳۴۲ (ه.ش) جزء اولین دانشگاه هایی بود که دارای هیأت امناء گردید. سپس دانشگاه صنعتی شریف در سال ۱۳۴۴ هیأت امناء خود را تشکیل داد. سرانجام در سال ۱۳۴۶ دانشگاه تهران نیز دارای هیأت امناء گردید. در اسفند ماه ۱۳۵۰ قانون هیأت امناء موسسات عالی علمی و دولتی از تصویب مجلسین وقت گذشت، که پایه و اساس آن قانون تشکیل و اختیارات هیأت امناء دانشگاه تهران بود. طبق آن هیأت امناء دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی دولتی با رعایت قانون تاسیس وزارت علوم و آموزش عالی به صورت یکنواخت و هماهنگ تشکیل می گردید. اعضای هیأت امناء مرکب از وزیر علوم و آموزش عالی یا نماینده تام الاختیار وی، ۸ نفر از شخصیت های محلی و کشوری که بتواند نقش مؤثری در توسعه موسسه مربوط داشته باشند، بودند. ضمناً در موسسات آموزش عالی خارج از پایتخت استاندار مربوط نیز عضویت داشت. در موسسات علمی وابسته به وزارتخانه ها و سازمان های دیگر وزیر یا مسئول مربوط علاوه بر وزیر علوم به اقتضاء سمت خود ریاست و یا عضویت هیأت امناء را داشتند. رؤسای موسسات عالی علمی بدون حق رأی در جلسات شرکت داشتند. وزارت علوم و آموزش عالی می توانست مقررات این قانون را در صورت اقتضاء در هر یک از موسسات عالی پژوهشی دولت استفاده می نمودند به اجرا بگذارد. بر اساس اصلاحیه قانون هیأت امناء مصوب سال ۱۳۵۰ که در مرداد ماه ۱۳۵۳ به تصویب رسید، وزارت علوم و آموزش عالی مکلف گردید. برای هر یک از دانشگاه های دولتی و غیر دولتی و موسسات آموزش عالی و پژوهشی دولتی هیأت امنایی با ترکیب وزیر علوم و آموزش عالی یا نماینده تام الاختیار او، دبیر شورای مرکزی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی، ۴ تن از شخصیت های بصیر و مطلع که نقش مؤثری در توسعه موسسه مربوطه داشته باشند تشکیل دهد. در دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی وابسته به سایر وزارتخانه ها و موسسات دولتی وزیر یا مسئول دولتی نیز به اقتضای سمت خود ریاست یا عضویت هیأت را داشتند. رؤسای دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی بدون حق رای در جلسات شرکت نمودند.

هیأت های امناء دانشگاه ها بتدریج با ترکیب شرح وظیفه فوق ایجاد و شروع بکار نمودند.